

BACCAERT, Herman (Mechelen 23 november 1883 – Mechelen 18 juni 1921).

Studeerde als enige zoon uit een arbeidersgezin aan de universiteit van Leuven (Germaanse filologie bij professor Lodewijk Scharpé). Baccaert werd lid van het **Algemeen-Nederlands Verbond** en promoveerde tot doctor in de wijsbegeerte en letteren met een verhandeling over **Emanuel Hiel**. Hij studeerde ook zang aan het Koninklijk Vlaams Muziekconservatorium in Antwerpen. Hij werd in 1907 benoemd bij het ministerie van kunsten en wetenschappen en was redacteur bij verschillende Vlaamse tijdschriften (*Dietsche Warande en Belfort*, *Vlaamsche Arbeid* en *De Lelie*). Tijdens de oorlog bleef Baccaert zijn taak als ambtenaar uitoefenen en werd hij secretaris van de **Vereniging van Vlaamse Letterkundigen**. Ondanks zijn bijdragen aan activistische tijdschriften als *Vlaamsch Leven* en zijn persoonlijke vriendschap met vooraanstaande activisten als **August Borms** bleef hij een passief en federalistisch standpunt huldigen. Wordt veroordeeld wegens defaitisme en belandde in 1918 in de cel, waar hij zwaar ziek werd. Toch werd hij in 1919 nog lijstaanvoerder van de Mechelse **Frontpartij**.

WERKEN: Artikelen in *Nieuw Leven*; *Vlaamsche Arbeid*; *Dietsche Warande en Belfort*; *De Lelie*; *Vlaamsch Leven*; – *Emmanuel Hiel, Zijn leven, Zijn werk*, 1909; – Lezing: *Eerbied voor onze Hal-*

len, 1911; – Peter Benoit, *een kampioen der nationale gedachte*, 1919.
LITERATUUR: J. van Balberghe, ‘Dr. Herman Baccaert’, in *Mechelse Bijdragen*, jg. 3, nr. 1 (1936), p. 87-93; – P. van Isacker, *Tussen staat en volk: nagelaten memoires*, 1953; – F. Baccaert, ‘Baccaert, Herman’, in *NBW*, I, 1964; – R. van Uytven, *De geschiedenis van Mechelen: van heerlijkheid tot stadsgewest*, 1991.

KAREN VAN HOORICK